

могу сетити) расправе: *Краљ Драгушин, Трговински центри и друмови по српској земљи у Средњем и Новом Веку и Опис нишавских села — антропогеографска испитивања*. Ни једна година његових студија на Великој Школи није била без његовог успешног учествовања у конкурсу, било светосавском, било видовданском. Он се већ тада израдио у кабинетског радника, присебног и солидног. Њему ни један извор није могао умаћи неискоришћен. Од његових већих студентских радова у семинару треба нарочито истаћи ваљане и критичке коментаре на рад Петра Матковића, проф. Универзитета у Загребу: Путовања по Балкан. Полуострву, која су излазила у *Rad*-овима *Jugoslovenske Akademije*. Костићеве опсервације и комбинације у овим питањима биле су од велике вредности; његови су закључци данас утврђене истине.

1903. године Костић је положио професорски испит; домаћа му је тема била: *Стара српска трговина и индустрија*, штампана 1904. год. као 102. издање Задужбине Илије М. Коларца. Дело има вредност за нашу иначе врло сиротну културну историју Средњег Века. Он је и даље остао у врло интимној вези са Географским Заводом и сву пажњу је као професор гимназије у Пироту (од јануара 1905.) покљонио нашој старијој Географији и културној Историји. Из тога доба, па све до доласка у Београд, половином 1912. године, он има масу већих и мањих радова растурених по свима нашим научним часописима, нарочито у *Прегледу географске литературе о Балкан. Полуострву*, III, IV и V св.; *Наставнику* и *Летопису Матице Српске*. У 1910. узео је живог учешћа у оснивању Српског Географског Друштва, и са његовим се радовима сретамо у првим свескама овога *Гласника*. Детаљна анализа свих његових радова одвела би нас далеко, те смо узели да их само опширније нотирамо. Али морамо истаћи да су сви они толико темељни, зналачки и савесно израђени да потпуно носе на себи тип научних студија.

У последњим годинама разрадио се у разним правцима; обрађивао је на један мах неколико тема, јер је добро располагао и богатом литературом и страним језицима, осим тога имао је прибран огроман материјал. Од његове госпође сам чуо да је све то остало у рукопису и сачувано. Надам се да ће се наћи могућности да то изађе на јавност.

Е. Ј. Цветић.

КОСТА УРОШЕВИЋ

ПРОФЕСОР УЖИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ, РОЂЕН 1881 У ПАРАЋИНУ, УМРО У УЖИЦУ 1 АПРИЛА 1921

На нашем Универзитету још као студент пок. Коста се истицао својим интересовањем за Ботанику. Дошавши 1909. год. за суплента у Ужице, нарочито је проучавао фитогеографске прилике ужичке околине и Златибора, Торника, Чиготе и Таре. У „Гласнику Српског Географског Друштва“ св. 3. и 4. објављен му је чланак: „*Простирање четинара у југозападној Србији*“, а у овој свесци чланак: „*Бетињска Клисура*, фитогеографска скица“. У рукопису је оставио фитогеографску студију ужичке околине.

У пок. Урошевићу изгубили смо радника, који је своју струку обрађивао са пуно преданости и разумевања. Вечан му спомен!

Радоје Ускоковић.